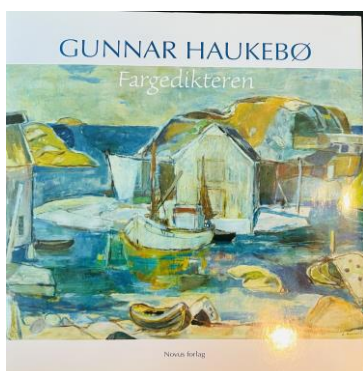

Referat fra medlemsmøte i LoP Molde på Lubbenes Gård 31.08.23

34 LoP-medlemmer og 1 gjest deltok på høstens første medlemsmøte, som denne gang ble lagt til ærverdige Lubbenes Gård, der vi fikk både varm lunsjbuffet og kaffe/kake. Skuespiller Gøril Haukebø fortalte om sin far, kunstmaleren Gunnar Haukebø fra Molde (1909-1993). Hun startet kåseriet med diktet «*Guten og fuglen*» av Knut Ødegård, der guten er Gunnar. Diktet er innledningen til kunstboka: «**Gunnar Haukebø - Fargediktaren**», Novus forlag 2009. I boka har forskjellige forfattere skrevet om denne kunstmaleren, som blir omtalt som Romsdalens første betydelige kunstner. Han sa gjerne at han malte enten landskap eller figurer. Og at motivet for øvrig var mest utgangspunkt for «å leke med fargene». Men landskapet, møtet mellom land og hav, forble hans faste forankring.

Gunnar Haukebø kom inn i norsk kunst som en eventyrets Askeladd, kjent for det magiske blå lyset og landskapet med det skimrende lyset. Han kom inn på Statens kunstakademi i 1931, billedhoggerlinja, men gikk over til malerklassen etter 1. året. Avgjørende ble tiden hos Axel Revold, som var elev hos Matisse og nøt stor anseelse hos yngre kunstnere. I 1932 møtte han Gørils mor, Florence Aino (**Lulla**) von Schoultz, som hadde finlandssvensk far og en mor som var oppvokst i Kristiania med norsk far og tysk mor. Hun kom til Norge som 19-åring etter å ha bodd i både Russland og Finland. Hun hadde en helt annerledes kulturell bakgrunn enn Gunnar, som var vokst opp i et hjem uten spesiell kunstinteresse på landlige Haukebøen i Romsdalen, utenfor Molde. Lulla både sang og spilte piano og var tilknyttet borgerskapet og kunstnerkretser i Oslo.

Gunnar, 1950-tallet

Sittende kvinne (Lulla), 1945

Steinlandskap, 1955

Gunnar og Lulla giftet seg julen 1940 og flyttet inn i det nye huset m/atelier på Haukebøen. Hun var et pust til Haukebølandet - et pust fra fremmede land ... Og i 1945 og 1947 ble døtrene Marianne og Gøril født ... Men selv om han hadde debutert i Kunstnerforbundet og deltok omtrent årlig på Høstutstillingen i Oslo, var det vanskelig å være kunstmaler i lille Molde. Så i 1958 flyttet hele familien til kunstnerkolonien Ekely i Oslo, eiendommen som Munch testamenterte til Oslo kommune. Men etter at Lulla døde i 1985, tilbrakte Gunnar mer tid på Haukebøen, og i 1989 flyttet han hjem for godt.

Stilistisk sett er hans produksjon stor og omfattende. Motivkretsen består av landskap, båt- og fiskescener og av kvinner, både portretter, figurkomposisjoner og akter. Han hadde 9 utstillinger i Kunstnerforbundet og ca 30 separatutstillinger rundt om i landet. Han er innkjøpt til nesten alle norske kunstsamlinger, særlig Molde kunstforening, samt en rekke off. og private institusjoner og bedrifter. Rekken av hans innkjøp plasserer ham blant de mest populære kunstnere i Norge i årene 1950-1985.

Marianne, 1950

Gøril med fruktfat, 1953

Fra Ona, 1958

Gunnar Haukebø har laget mange utsmykninger i det offentlige rom. I Molde finner vi kunsten hans på Molde Bakeri/Kneippen, Romsdalsheimen/Hotell Molde, Molde sjukehus og Aandahls konfeksjonsforretning. Ellers har han laget utsmykninger til Oslo kokk- og stuertskole, Skarrud behandlingshjem for miljøskadde barn i Hokksund og en monumental altertavle i Tisleidalen kapell i Valdres. - Men selve hovedverket sies å være **frisen på gallerifronten i Otrøy kyrkje**. Forfatter Tove Lande mener dette er en kunsthistorisk perle få vet om. Frisen, som han ikke fikk betalt for, er i følge henne et interessant innslag i norsk kirkekunsts historie og dermed et verk som burde være langt mere kjent enn det er i dag! (Ref.: Liv Marie Opstad)